

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 10C/63/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1110231342
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Káčerová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2016:1110231342.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v konaní pred sudkyňou JUDr. Danou Káčerovou, v právnej veci navrhovateľa: Lawyer Partners, a. s., so sídlom Prievozská 37, Bratislava, IČO : 35 944 471, zastúpeného: Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Moyzesova č. 8, 811 05 Bratislava proti odporcovi: Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.
Súd odporcovi náhrad trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ návrhom doručeným súdu dňa 14.07.2010, zmeneným písomným podaním, doručeným súdu dňa 21.2.2012, v zmysle ktorého súd pripustil zmenu petitu návrhu uznesením č. k. 10C 63/2010-441 zo dňa 23.11.2015 žiadal, aby súd určil medzitýmnym rozsudkom, že odporca je zodpovedný za škodu, ktorá vznikla navrhovateľovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Trnava, pretože tento neprijal návrhy navrhovateľa na začatie občianskeho súdneho konania, podané elektronickou formou dňa 19.10.2006, zároveň navrhovateľ žiadal, aby súd určil, že navrhovateľovi vznikla škoda nezákonným rozhodnutím Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 39/08 zo dňa 7.2.2008. Navrhovateľ žiadal, aby súd rozsudkom vo veci samej zaviazal odporcu na zaplatenie súm 1./ na istine tvorenej sumou koncesionárskych poplatkov vo výške 19 489,81 €, 2./ na príslušenstve tvorenom sumou poplatkov z omeškania vo výške 45 405 297,75 €, 3./ na príslušenstve tvorenom sumou nákladov spojených s uplatnením istiny vo výške 88 212,96 €. Navrhovateľ zároveň žiadal, aby súd zaviazal žalovaného odporcu na zaplatenie sumy vo výške 889 680€ titulom náhrady nemajetkovej ujmy. Súd predmetným uznesením zastavil konanie o zaplatenie sumy 2 271 239,40 €, ktorej zaplatenia sa navrhovateľ pôvodne domáhal titulom ušlého zisku, o zaplatenie náhrady materiálnej škody vo výške 974,50 €, ktorej náhrady sa navrhovateľ domáhal titulom úročenia finančného kapitálu a o zaplatenie náhrady škody vo výške 4 562,34 €, ktorú sumu si navrhovateľ uplatňoval titulom náhrady výdavkov vynaložených v konaní pred ESLP.

Navrhovateľ návrh odôvodnil na tom skutkovom základe, že mu vznikla škoda ako aj nárok na priznanie nemajetkovej ujmy titulom nesprávneho úradného postupu, ktorého sa mal dopustiť Okresný súd Trnava /ďalej okresný súd/, ktorý odmietol prijať návrhy navrhovateľa, doručené okresnému súdu dňa 19.10.2006, zachytené na DVD nosiči.

Návrhy boli zachytené na jednom DVD nosiči, ktorý obsahoval elektronické podania - návrhy, podpísané zaručeným elektronickým podpisom. Okresný súd na uvedené elektronické podanie reagoval listom, v ktorom navrhovateľovi oznámil, že nemá k dispozícii elektronickú podateľňu, v dôsledku čoho nespĺňa podmienky zákona č. 215/2002 Z.z. o elektronickom podpise, z ktorého dôvodu vrátil navrhovateľovi elektronické dokumenty uchované na DVD nosiči. Okresný súd takto postupoval napriek skutočnosti, že urobiť podanie elektronickými prostriedkami, podpísané zaručeným elektronickým

podpisom, podľa osobitného zákona, bolo možné už od 01.05.2002, a nie je teda vinou navrhovateľa, že okresný súd nemal vytvorené podmienky na prijímanie takýchto podaní. Občiansky súdny poriadok považoval /a aj považuje/ všetky spôsoby podania za rovnocenné a zo žiadneho ustanovenia nevyplýva, že by písomné podanie malo byť pred ostatnými spôsobmi uprednostňované. Navrhovateľ v domnienke, že okresný súd odstránil nedostatky, ktoré boli dôvodom neprijatia elektronického podania zo dňa 19.10.2006 teda, že vytvoril podmienky na prijatie takýchto podaní v súlade so zákonom o elektronickom podpise a vyhláškou NBU č. 542/2002 Z.z., podal opätovne po uplynutí dlhšieho obdobia všetky vrátené žaloby a podanie opäť uskutočnil elektronickými prostriedkami. Okresný súd však navrhovateľovi opäť oznámil, že nedisponuje technickými prostriedkami na prijímanie podaní elektronickou formou so zaručeným elektronickým podpisom.

Nezákonným postupom okresného súdu bola odňatá navrhovateľovi možnosť konať pred súdom. Postup súdu bol v rozpore so zákonom o elektronickom podpise, ktorým bolo novelizované ustanovenie § 42 ods. 1 O.s.p. napriek tomu, že navrhovateľ dodržal zákonom ustanovený postup a urobil podanie v súlade so zákonom elektronickými prostriedkami podpísané zaručeným elektronickým podpisom, nebolo toto podanie súdom prijaté.

Navrhovateľ podal podľa článku 127 Ústavy Slovenskej republiky sťažnosť pre porušenie základného práva na prístup k súdu. Navrhovateľ v sťažnosti uviedol právnu argumentáciu a žiadal, aby Ústavný súd Slovenskej republiky, po právnom posúdení veci a po vykonanom dokazovaní, vydal nález, ktorým by určil, že základné právo navrhovateľa domáhať sa zákonom ustanoveným spôsobom práva na nezávislom a nestrannom súde podľa č. I. 46 ods. 1 Ústavy SR v spojení s právom na spravodlivý proces podľa č. I. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom okresného súdu bolo porušené, zároveň sa navrhovateľ sťažnosťou domáhal určenia, že podanie urobené elektronickými prostriedkami, podpísané zaručeným elektronickým podpisom bolo urobené zákonom ustanoveným spôsobom a zároveň žiadal, aby Ústavný súd SR prikázal okresnému súdu konať. Navrhovateľ sa zároveň domáhal, aby mu Ústavný súd SR priznal primerané finančné zadosťučinenie za každé jednotlivé porušenie domáhať sa zákonom ustanoveným spôsobom práva na nezávislom a nestrannom súde podľa č. I. 46 ods. 1 Ústavy SR, zároveň si navrhovateľ uplatnil aj náhradu trov konania. Ústavný súd Slovenskej republiky sťažnosť navrhovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí a rozhodnutím I. ÚS 39/2008 zo dňa 7.2.2008 sťažnosť navrhovateľa odmietol ako podanú oneskorene. Navrhovateľ má za to, že Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol nezákonne, keďže podľa navrhovateľa nesprávne interpretoval a aplikoval ust. §53 ods. 3 zákona č. 38/1993 Z. z., v dôsledku čoho nesprávne posúdil splnenie formálnej podmienky podania sťažnosti a o dodržaní zákonom stanovenej lehote nesprávne rozhodol

Vyššie popísaným protiprávnym konaním okresného súdu vznikla navrhovateľovi majetková škoda 1/ na istine tvorenej sumou koncesionárskych poplatkov vo výške 19 489,81 €, 2./ na príslušenstve tvorenom sumou poplatkov z omeškania vo výške 45 405 297,75 €, 3./ na príslušenstve tvorenom sumou nákladov spojených s uplatnením istiny vo výške 88 212,96 €. Uplatnená škoda, ktorá bola spôsobená porušením práva na prístup súdu, vznikla podľa názoru navrhovateľa tým, že došlo k premlčaniu práv na zaplatenie pohľadávok navrhovateľa voči žalovaným odporcom - poplatníkom koncesionárskych poplatkov, čo de facto spôsobilo nevymáhateľnosť týchto pohľadávok a zánik majetkových práv navrhovateľa vo vzťahu k istine. Navrhovateľ návrhmi na DVD nosiči si uplatňoval voči žalovaným pohľadávky, ktorých je vlastníkom na základe uzatvorenej rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 15.07.2005 so Slovenským rozhlasom. Neprijatím žalobných návrhov okresným súdom bol vylúčený účinok § 112 veta prvá OZ, čím spôsobil uplynutie premlčacej doby vo vzťahu k majetkovým právam navrhovateľa. Navrhovateľ bude musieť v množstve ústne prejednávaných sporov čeliť námietkam premlčania. Podľa názoru navrhovateľa, ku dňu podania návrhu, sú premlčané všetky práva na zaplatenie pohľadávok, ktoré si navrhovateľ uplatnil elektronickým podaním na okresnom súde. Aby mohol navrhovateľ vymáhať poplatky z omeškania, musel najprv uplatniť postup upravený v rozhodnom čase platným ustanovením § 9 zák. č. 212/1995 Z.z.. Až následne si mohol navrhovateľ uplatniť právo na poplatok z omeškania. Navrhovateľ tiež žiadal priznať nárok titulom nemajetkovej ujmy vo výške 889 680,- €, ktorá podľa odôvodnenia návrhu bude spravodlivou satisfakciou za utrpený zásah do základných práv a má kompenzovať každé porušenie práva na prístup súdu, ktoré navrhovateľ uplatňoval na okresnom súde odmietnutím DVD nosiča, ktorého obsahom bolo 1 348 návrhov na začatie konania. Navrhovateľ výšku uplatnenej náhrady nemajetkovej ujmy ustálil ako súčin sumy 660,- € za každé jednotlivé porušenie jeho základného práva s počtom jednotlivých podaní zachytených na DVD nosiči /1 348 podaní x 660,- € = 889 680,- €/ Takto vyčíslená nemajetková ujma je podľa názoru navrhovateľa spravodlivou satisfakciou za mnohonásobné a výrazné porušenie práva na prístup k súdu. Navrhovateľ má za to, že len samotné konštatovanie porušenia základného práva nie je dostatočným zadosťučinením.

Odporca sa k návrhu vyjadril písomným podaním doručeným súdu dňa 3.5.2011, ktorým žiadal, aby súd konanie zastavil s poukazom na ustanovenie § 159 ods. 3 O.s.p., nakoľko ESLP rozsudkom zo dňa 16.6.2009 rozhodol vo veci podaných sťažností navrhovateľom tak, že konštatoval porušenie čl. 6 ods.1 Dohovoru, navrhovateľovi priznal sumu 10 000,- € spolu s akoukoľvek daňou, ktorá môže byť vyrúbená z titulu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy a sumu 8 000,- € spolu s akoukoľvek daňou, ktorá môže byť vyrúbená z titulu nákladov a výdavkov. ESLP svojim rozsudkom nepriznal navrhovateľom uplatnený nárok z titulu majetkovej škody v sume 506 928 253,43 € a sumu 4 681 069,49 € z titulu nemajetkovej ujmy.

K nezákonnému rozhodnutiu Ústavného súdu SR zo dňa 7.2.2008 sp. zn. ÚS 39/2008 odporca uviedol, s poukazom na ustanovenia §5 a §6 zákona č. 514/2003 Z.z., že navrhovateľ sa nemôže v konaní domáhať náhrady škody titulom nezákonného rozhodnutia, nakoľko takéhoto nároku by sa mohol domáhať iba v prípade, ak by nezákonnosť rozhodnutia bola konštatovaná príslušným orgánom, ktorý by toto rozhodnutie z dôvodu jeho nezákonnosti zmenil alebo zrušil. Takáto podmienka nepochybné naplnená nebola. Rozhodnutie Ústavného súdu SR nebolo zrušené pre nezákonnosť a jeho prípadná nezákonnosť nemôže byť skúmaná v prejednávanej veci.

V súvislosti s namietaným nesprávnym úradným postupom okresného súdu, odporca vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku s poukazom na ustanovenie §19 ods.1 zákona č. 514/2003 Z.z., k nesprávnemu úradnému postupu súdu malo dôjsť dňa 19.10.2006, žaloba bola doručená súdu dňa 14.07.2010. Lehota na uplatnenie tohto nároku navrhovateľovi uplynula dňa 19.4.2010 /s pripočítaním lehoty na predbežné prerokovanie nároku, počas ktorej premlčacia lehota neplynie/.

Odporca k samotnej výške škody namietal, že pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z.z. je nevyhnutné okrem iného preukázať existenciu škody. Navrhovateľovi po odmietnutí podania okresným súdom nič nebránilo, aby svoje návrhy doručil súdu aj v inej forme ako elektronickými prostriedkami, mohol tak predísť riziku vzniku škody a to s poukazom na ustanovenie § 415 a § 417 OZ. Odporca ďalej namietal tvrdenie navrhovateľa, že došlo k premlčaniu nárokov uplatnených dňa 19.10.2006 na DVD nosiči, pretože s poukazom na § 79 a § 82 O.s.p. je nutné vyvodiť záver, že súdne konanie bolo začaté dňom doručenia návrhov na DVD nosiči, teda dňom 19.10.2006, pričom účinok doručenia návrhov nemohol vylúčiť ani prípadný nesprávny úradný postup okresného súdu. Neobstojí tak tvrdenie navrhovateľa o možnom neúspechu v konaniach z dôvodu prípadnej námietky premlčania vznesenej v konaní odporcami. Odporca poukázal na rozhodnutie ESLP v zmysle ktorého na zabezpečenie nápravy mali byť navrhovateľove podania zaregistrované tak, ako keby boli podané ku dňu, kedy ich navrhovateľ predložil súdu prvýkrát. V tejto súvislosti odporca poukázal na znenie článku 46 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, podľa ktorého vysoké zmluvné strany sa zaviazali, že sa budú riadiť právoplatným rozsudkom súdu vo všetkých sporoch, ktorých sú stranami. Zároveň odporca poukázal na ustanovenie § 135 ods. 1, veta druhá O.s.p., v zmysle ktorého súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Z citovaných ustanovení je zrejmé, že súdy majú povinnosť rešpektovať rozsudok ESLP a zaregistrovať podania navrhovateľa k dátumu ich prvého podania súdu. Odporca tiež poukázal na následný postup navrhovateľa po vrátení DVD nosiča, doručeného súdu dňa 19.10.2006, ktorý bol následne súdom vrátený pre technickú nepripravenosť. Po zavedení elektronickej podateľne opakovane požiadal okresný súd navrhovateľa o zaslanie elektronického podania z 19.10.2006, aby súd mohol v jednotlivých veciach konať. Navrhovateľ však súdu písomne oznámil, že originál DVD nosiča nepredloží, nakoľko bol spolu s ostatnými DVD nosičmi predĺžený Európskemu súdu pre ľudské práva. Postoj navrhovateľa sa tak javí ako špekulatívny, keďže napriek viacerým výzvam súdu nespolupracoval a DVD nosič s návrhmi nepredložil. Odporca zároveň poukázal na tú skutočnosť, že v prípadoch, keď okresné súdy navrhovateľovi pôvodne predložené DVD nosiče nevrátili a následne ich prijali a oboznámili sa s ich obsahom, bolo zistené, že návrhy vykazujú viaceré procesné nedostatky, ani v jednej veci nebol navrhovateľom zaplatený súdny poplatok, bolo potrebné odstraňovať nedostatky návrhov, mnohé konania o návrhoch navrhovateľa boli zastavené pre nezaplatenie súdneho poplatku, napriek tomu navrhovateľ v nich nepokračoval, čím si škodu spôsobil sám. Je preto otázne, či navrhovateľ, ktorý sa na konanie v merite veci vôbec nesústredil, mal na uplatňovaní svojich nárokov na zaplatenie koncesionárskych poplatkov aj skutočný záujem alebo od samého začiatku mu išlo iba o využitie možnosti na uplatnenie nárokov na odškodnenie na ÚS SR a ESLP alebo nároku na náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z.. Z pohľadu uplatnenej materiálnej škody by mal navrhovateľ preukázať pri každej individuálnej pohľadávke skutočnú existenciu odporcu, nakoľko z vyjadrení súdov je zrejmé, že sa odporcom, tak ako ich navrhovateľ označil v návrhoch na DVD nosiči, nepodarilo v mnohých prípadoch doručovať písomnosti, a teda nie je zrejmé, či tieto subjekty vôbec existovali. Odporca ďalej poukázal aj na tú skutočnosť, že navrhovateľ v čase

podania návrhu, ktorým sa domáhal náhrady škody titulom nesprávneho úradného postupu nepredložil žiadne právoplatné rozhodnutie súdu o zamietnutí návrhu pre vznesenú námietku premlčania, a nepreukázal vymožitelnosť pohľadávky od odporcov v čase, kedy malo dôjsť k predpokladanému vydaniu platobných rozkazov alebo rozsudkov súdmi.

Z uvedeného vyplýva, že odporca nemôže niesť zodpovednosť a nahrádzať navrhovateľovi materiálnu škodu tak ako si ju uplatnil, pretože nepreukázal, že k majetkovej škode došlo. Odporca ďalej poukázal na tú skutočnosť, že si navrhovateľ príslušenstvo pohľadávok v predmetných konaniach neuplatňoval, teda škoda v tomto rozsahu mu ani nemohla vzniknúť. Navrhovateľ tiež nepreukázal ani náklady na súdne spory. Tieto nároky nemôžu byť opodstatnené už len preto, že zatiaľ neprebíha meritórne konanie a ani jedna uplatnená pohľadávka nebola právoplatne prisúdená, takže vôbec nie je zrejmé, že nároky navrhovateľa sú legitímne. Takisto je ničím nepodložená uplatnená materiálna škoda, spočívajúca v nákladoch navrhovateľa vynaložením finančných prostriedkov na ochranu jeho legitímnych práv, t.j. úhradu trov zastúpenia, nákladov na telekomunikačné, administratívne a poštovné výdaje. Trovy právneho zastúpenia spojené s konaniami vedenými pred okresným súdom mali a mohli byť navrhovateľom v týchto konaniach uplatňované, nakoľko sú predmetom občianskeho súdneho konania. Navrhovateľ tak isto nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy, a to s poukazom na rozhodnutia ústavného súdu v obdobných veciach, ktorý vo svojich nálezoch navrhovateľovi nepriznal nárok na finančné zadosťučinenie a konštatoval, že samotné deklarovanie porušenia práva za dostatočné zabezpečenie ochrany označených práv navrhovateľa (v procesnom postavení sťažovateľa v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky). S poukazom na následnú navrhovateľovu neochotu spolupracovať so súdmi po vytvorení podmienok na pokračovanie v konaniach nemožno nemajetkovú ujmu priznať. Podľa názoru odporcu navrhovateľ nespĺnil podmienku predpokladu na úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003, a to existenciu príčinnej súvislosti, keďže nepreukázal vznik škody. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odporca žiadal žalobu zamietnuť. Súd vychádzal pri rozhodovaní zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním: a to výsluchom účastníkov konania, oboznámením sa s obsahom zápisnice z pojednávania vedeného Okresným súdom Bratislava I, sp. zn. 7C 125/2010 v skutkovo totožnej veci, na ktorom bola vypočutá svedkyňa X. X. Z., oboznámením sa s obsahom spr. spisov Okresného súdu Trnava - Spr. 670/2006, Spr. 1749/2006, 1 spr. VI 37/2008, obsahom spisu Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky číslo 3554/2006/51, oboznámením sa s obsahom uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. I. ÚS 39/08-100 zo dňa 7.2.2008, oboznámením sa s obsahom rozsudku Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci LAWYER PARTNERS, A.S., SLOVAKIA zo dňa 16.06.2009, obsahom faktúry č. 3/2006 vystavenou U. X. O. V. odberateľovi BSP Lawyer Partners, a.s. zo dňa 04.04.2006, výpismi z účtu a príjmovými pokladničnými dokladmi, obsahom znaleckého posudku č. 01/2009, predmetom ktorého bolo zodpovedanie otázky, či "z hľadiska informačných technológií je možné vyhotoviť z databázového systému Lawyer Partners identické elektronické dokumenty...", oboznámením sa s obsahom písomnej odpovede Slovenskej pošty zo dňa 24.10.2011, oboznámením sa s obsahom ďalších listinných dôkazov založených v spise, pričom prihliadol na ďalší obsah spisového materiálu (§ 120 ods. 1 O.s.p.). Navrhovateľ vo svojom návrhu bol povinný v zmysle ust. § 79 ods. 1 O.s.p. pravdivo opísať rozhodujúce skutočnosti a označiť dôkazy, ktorých sa dovoľával a ďalej prispieť k dosiahnutiu účelu konania pravdivým a úplným opísaním potrebných skutočností a označením dôkazných prostriedkov v zmysle ust. § 101 ods. 1 O.s.p.. Súd vec prejednal v intenciách tvrdení uvádzanými navrhovateľom v návrhu, ktorými odôvodňoval svoj žalobný návrh a prednesov na pojednávaní. Na pojednávanie určené na deň 18.1.2016 sa dostavil právny zástupca navrhovateľa, splnomocnená zástupkyňa žalovaného odporcu.

Súd vo veci zamietol návrh navrhovateľa, ktorým žiadal, aby súd realizoval výsluch svedkov X. S. Z., X. V. J. z dôvodu, že súdu boli Okresným súdom Trnava zapožičané Spr. spisy - Spr. 670/2006, Spr. 1749/2006, 1 spr. VI 37/2008. Súd na základe predložených listinných dôkazov považoval skutkový stav za dostatočne zistený. Súd vzhľadom na výsledky dokazovania zamietol návrh navrhovateľa na ustanovenie znalca, nakoľko tento návrh navrhovateľ dostatočne nezdôvodnil. Ak by si aj navrhovateľ vo vzťahu k navrhnutému znaleckému dokazovaniu splnil svoju procesnú povinnosť, súd by tento návrh zamietol z dôvodu, že v konaní vzhľadom na obsah predložených listinných dôkazov, by takýto dôkaz považoval za nadbytočný, nakoľko navrhovateľ nepreukázal všetky atribúty zodpovednosti odporcu za vznik škody uplatnenej navrhovateľom v návrhu.

Odporca žiadal, aby súd konanie zastavil s poukazom na rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci LAWYER PARTNERS, A.S., SLOVAKIA zo dňa 16.06.2009. Súd konanie nezastavil, nakoľko nie sú splnené procesné podmienky pre vydanie takéhoto rozhodnutia. Právoplatné rozhodnutie tvorí prekážku veci rozhodnutej iba vtedy, ak v novom konaní navrhovateľ žiada, aby totožný subjekt na strane

odporcu bol zaviazaný na to isté plnenie a za tých istých skutkových podmienok. Navrhovateľ pred ESLP sa domáhal voči Slovenskej republike plnenia v rozdielnej sume oproti uplatnenej sume v tomto konaní. Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že navrhovateľ odporcu požiadal písomným podaním zo dňa 5.11.2009, doručeným odporcovi dňa 2.12.2009 o predbežné prerokovania nároku na náhradu uplatnenej tak majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy. Odporca nárok navrhovateľa predbežne prerokoval, avšak s negatívnym výsledkom.

Navrhovateľ počas výsluchu zotrval na svojich skutkových tvrdeniach uvádzaných v návrhu, ktorými odôvodňoval uplatnený nárok na náhradu škody voči žalovanému odporcovi.

Predmetom konania je nárok uplatnený navrhovateľom na náhradu škody, ktorá mu mala vzniknúť v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Trnava, neprijatím elektronického podania navrhovateľa na DVD nosiči podpísaného zaručeným elektronickým podpisom dňa 19.10.2006. Obsahom toho elektronického podania bolo celkom 1348 návrhov na začatie konania vo veci neuhradených koncesionárskych poplatkov. Nesprávny úradný postup mal spočívať v tom, že predmetné elektronické podanie nebolo riadne zaevidované súdom ako návrh na začatie konania, čo bolo v rozpore v tom čase s aktuálnym znením § 42 ods. 1 O.s.p..

Z vykonaného dokazovania - z výsluchu štatutárnych zástupcov navrhovateľa, a z obsahu pripojeného Spr. spisu Okresného súdu Trnava sp. zn. 1749/2006 bolo skutkovo nesporné, že DVD nosič obsahujúci podania, doručovaný okresnému súdu dňa 19.10.2006, bol navrhovateľovi okresným súdom /obratom/, listom zo dňa 20.10.2006 ako neprijatý vrátený z dôvodu, že súd nemá splnené podmienky na prijímanie podaní elektronickou formou prostredníctvom zaručeného elektronického podpisu podľa osobitných predpisov a zároveň podpredsedníčka súdu poukázala na obsah písomného oznámenia, ktoré bolo súdom vedené pod Spr. 670/06. Z obsahu pripojeného Spr. spisu č. 1749/2006 vyplýva, že súd písomným podaním zo dňa 27.2.2007, doručeným právnenmu zástupcovi navrhovateľa, oznámil, že technické problémy súvisiace s prijímaním podaní urobených elektronickými prostriedkami podpísané zaručeným elektronickým podpisom sú odstránené a súd má možnosť podania navrhovateľa prijať. Písomná výzva bola právnenmu zástupcovi navrhovateľa doručená dňa 2.3.2007. Právny zástupca navrhovateľa, listom zo dňa 9.3.2007 doručeným okresnému súdu dňa 13.3.2007 sa dopytoval, ktorý deň bude súd považovať za deň doručenia návrhov, respektíve za deň začatia konania. A zároveň súdu oznámil, že súdu môžu byť doručené záložné DVD nosiče, nakoľko originál DVD nosiča sa nachádza na ústavnom súde ako dôkaz. Súd právnenmu zástupcovi navrhovateľa listom zo dňa 19.3.2007 oznámil, že na písomných podania z DVD nosiča budú uvedené aktuálne prezenčné počiatky, avšak za dátum podania jednotlivých návrhov sa bude považovať dátum doručenia DVD nosiča. Zároveň bolo navrhovateľovi súdom oznámené, že navrhovateľ môže súdu doručiť aj identické záložné kópie DVD nosiča.

Z rozsudku ESLP dňa 16.6.2009 vyplýva, že navrhovateľ sa domáhal priznania náhrady škody v sume 506 928 253,43 €, priznania náhrady titulom nemajetkovej ujmy v sume 4 681 069,49 €. Taktiež sa navrhovateľ domáhal priznania sumy 924 685,94 € titulom náhrady za náklady a výdavky spojené s procesom pred vnútroštátnymi súdmi a sumy 96 047,20 € titulom náhrady trov spojených v konaní pred ESLP. ESLP rozhodujúc na spravodlivom základe rozsudkom priznal navrhovateľovi sumu 10 000€ za všetky škody spolu a plus akúkoľvek daň, ktorá mohla byť vyrúbená. Súd vo svojom rozsudku ďalej uviedol, že ak bolo rozsudkom rozhodnuté o porušení Dohovoru alebo jeho protokolov, sa ukladá povinnosť zodpovednému štátu nielen zaplatiť sumy určené v rámci spravodlivého zadosťučinenia, ale aj vybrať si, pod dozorom Komisie ministrov, všeobecné a/alebo, ak je to primerané, individuálne opatrenia, ktoré majú byť prijaté v rámci vnútroštátneho právneho poriadku, aby sa ukončilo porušovanie konštatované Súdom a uskutočnili sa všetky vykonateľné nápravy, následkom ktorých je spôsob čo v najskoršieho obnovenia situácie existujúcej pred porušením práva. V prípadoch porušenia článku 6 Dohovoru, navrhovateľ by mal byť čo najskôr daný do pozície, aby požiadavky tohto ustanovenia neboli opomínané. Súd vyslovil, že najvhodnejšou formou nápravy v prípadoch ako je tento, keď navrhovateľ nemal právo na prístup k súdu pre neopodstatnené odmietnutie zaregistrovania jeho podaní, by bolo zaregistrovanie originálnych podaní s dátumom, kedy boli doručené navrhovateľom na súd po prvýkrát a ich vybavenie v súlade so všetkými požiadavkami na spravodlivý proces. Súd dodal, že rovnaký prístup bol zvolený ústavným súdom v prípadoch, keď konštatoval porušenie navrhovateľovho práva na prístup k súdu a slovenské súdy tak teraz majú dispozíciu nevyhnutný nástroj na spracovanie podaní uskutočnených elektronickými prostriedkami.

Ústavný súd SR nálezom sp. zn. II. ÚS 68/08 - 119 zo dňa 14.10.2008 rozhodol, že bolo porušené základné právo navrhovateľa podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava neprijatím jeho podania iba zo dňa 24.07.2006, urobeného elektronickou formou a podpísaného zaručeným elektronickým podpisom.

Okresnému súdu Trnava ústavný súd prikázal konať vo veci tohto podania z 24.07.2006 podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku.

Ústavný súd uznesením č.k. I. ÚS 39/08-100 zo dňa 7.2.2008 - ktorého určenia nezákonnosti sa navrhovateľ domáha v prejednávanej veci rozhodol, že sťažnosť navrhovateľa odmietol ako podanú oneskorene s odôvodnením, že ústavnému súdu bola 14.12.2006 doručená sťažnosť navrhovateľa, ktorou namietal porušenie základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa č. I. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa č. I. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava v súvislosti s neprijatím podaní doručených okresnému súdu dňa 19.10.2006 elektronickými prostriedkami a podpísaných zaručeným elektronickým podpisom. Ústavný súd vyslovil záver, že sťažnosť v zmysle č. I. 127 Ústavy SR nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd. Jednou zo zákonných podmienok na jej pripustenie je jej podanie v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu do základných práv alebo slobôd sťažovateľa. Ústavný súd vyslovil, že navrhovateľ podal žaloby elektronickými prostriedkami na DVD nosiči prvýkrát 31.3.2006, ktoré boli navrhovateľovi vrátené ako príloha listu z 3.4.2006, ktorý podľa konštatovania ústavného súdu bol navrhovateľovi doručený v priebehu apríla 2006 - najneskôr do 26.4.2006, keďže listom z tohto dňa navrhovateľ reagoval na písomné oznámenie okresného súdu. Navrhovateľ sa o všetkých podstatných skutkových okolnostiach, v ktorých vidí zásah do základných práv a slobôd dozvedel najneskôr do 26.4.2006. Sťažnosť na ústavný súd navrhovateľ doručil až dňa 14.12.2006, teda zjavne po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty dvoch mesiacov. Vzhľadom na túto skutočnosť jeho sťažnosť bola odmietnutá ako podaná oneskorene. Opakovaný pokus navrhovateľa z 19.10.2006 o podanie žalôb, podľa ústavného súdu, nie je z hľadiska plynutia lehoty podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde právne významný. Vzhľadom na podstatné skutkové a právne okolnosti a na povahu namietaného zásahu zostala totožnosť zásahu, ktorý navrhovateľ namietal vo vzťahu k právam zaručených v č. I. 46 ods. 1 ústavy a č. I. 6 ods. 1 dohovoru zachovaná, aj pokiaľ išlo o opakovaný pokus urobiť zamýšľané podanie elektronickými prostriedkami a ich následné neprijatie zo strany okresného súdu. O tomto zásahu sa navrhovateľ dozvedel už v apríli 2006.

Súd, ako otázku predbežnú, najprv riešil dôvodnosť odporcom vznesenej námietky premlčania. Súd má za to, že k premlčaniu nároku na náhradu škody ako aj nároku na priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch došlo, nakoľko navrhovateľ vrátením DVD nosiča okresným súdom, v zmysle listu zo dňa 20.10.2006 doručeným právnomu zástupcovi dňa 24.10.2006 vedel, že okresný súd nesprávne úradne postupoval, keďže novela O.s.p v čase doručenia DVD nosiča zrovnoprávnila podania doručované súdom v písomnej podobe ako aj elektronicky, so zaručeným elektronickým podpisom. K zisteniu nesprávneho úradného postupu nebolo potrebné, aby túto skutočnosť konštatoval Ústavný súd Slovenskej republiky, resp. ESLP, nakoľko takéto rozhodnutie nie je podmienkou pre uplatnenie si nároku na náhradu škody a nemajetkovej ujmy v peniazoch v zmysle ustanovenia § 9 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov. Trojročná lehota na uplatnenie nároku začala navrhovateľovi plynúť dňom nasledujúcim po dni doručenia DVD nosiča jeho pôvodnému právnomu zástupcovi v zmysle ustanovenia § 19 ods. 1,3 zákona č. 514/2003 Z.z., podľa ktorého právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia. Lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov. Premlčacia lehota uplynula dňa 24.4.2010 pripočítaním šesťmesačnej lehoty, počas ktorej bol odporca povinný nárok navrhovateľa predbežne prerokovať, a počas ktorej sa prerušuje plynutie premlčacej lehoty. Navrhovateľ si nárok uplatnil návrhom na začatie konania, doručeným tunajšiemu súdu dňa 14.07.2010, po uplynutí premlčacej lehoty. Súd návrh navrhovateľa zamietol predovšetkým z dôvodu premlčania jeho nároku, keďže odporca sa premlčania uplatneného nároku navrhovateľom úspešne dovolal.

Ak by aj navrhovateľ návrh súdu doručil včas, súd by jeho návrhu vyhovieť nemohol na základe nižšie uvedených skutkových zistení.

Okresný súd Bratislava I v konaní č. 7C 144/2006-326 rozsudkom zo dňa 20.10.2008 určil, že právny vzťah založený Rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretou dňa 17.5.2005, Realizačnou zmluvou č. 1 uzavretou dňa 20.9.2005 a Realizačnou zmluvou č. 2 uzavretou dňa 27.1.2006 medzi účastníkmi (Slovenský rozhlas a Lawyer Partners, a.s.) naďalej trvá. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 05.11.2008. Okresný súd vo svojom rozhodnutí teda deklaroval, že navrhovateľ je vlastníkom pohľadávky, ktorá bola predmetom postúpenia.

Zodpovednosť spôsobená nesprávnym úradným postupom podľa zákona č. 514/2003 Z.z. je jednou z foriem zodpovednosti štátu bez ohľadu na zavinenie a štát zodpovedá za škodu za súčasného splnenia troch podmienok :

- existencia nesprávneho úradného postupu,
- vznik škody ako majetkovej ujmy, resp. nemajetkovej ujmy
- príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení účinnom v rozhodnom období vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu

a) Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak

1. škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 9 ods. 1 cit. zákona štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné preťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 17 ods. 1 cit. zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. Podľa § 17 ods. 2 cit. zákona v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 415 OZ každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

S poukazom na rozsudok ESLP zo dňa 16.6.2009, ktorý konštatoval, že ak bolo rozsudkom rozhodnuté o porušení Dohovoru alebo jeho protokolov, sa ukladá povinnosť zodpovednému štátu nielen zaplatiť sumy určené v rámci spravodlivého zadosťučinenia, ale aj vybrať si, pod dozorom Komisie ministrov, všeobecné a/alebo, ak je to primerané, individuálne opatrenia, ktoré majú byť prijaté v rámci vnútroštátneho právneho poriadku, aby sa ukončilo porušovanie konštatované Súdom a uskutočnili sa všetky vykonateľné nápravy, následkom ktorých je spôsob čo v najskoršieho obnovenia situácie existujúcej pred porušením práva. V prípadoch porušenia článku 6 Dohovoru, navrhovateľ by mal byť čo najskôr daný do pozície, aby požiadavky tohto ustanovenia neboli opomínané. Súd vyslovil, že najvhodnejšou formou nápravy v prípadoch ako je tento, keď navrhovateľ nemal právo na prístup k súdu pre neopodstatnené odmietnutie zaregistrovania jeho podaní, by bolo zaregistrovanie originálnych podaní s dátumom, kedy boli doručené navrhovateľom na súd po prvýkrát a ich vybavenie v súlade so všetkými požiadavkami na spravodlivý proces. Súd dodal, že rovnaký prístup bol zvolený ústavným súdom v prípadoch, keď konštatoval porušenie navrhovateľovho práva na prístup k súdu a slovenské súdy tak teraz majú dispozíciu nevyhnutný nástroj na spracovanie podaní uskutočnených elektronickými prostriedkami.

Novelou § 42 ods. 1 O.s.p. zákonom č. 215/2002 Z.z. o elektronickom podpise bolo umožnené urobiť podanie elektronickými prostriedkami zaručeným elektronickým podpisom, avšak k príslušnému materiálno technickému zabezpečeniu súdov zo strany štátnej správy súdov došlo až začiatkom roka 2008.

V prejednávanej veci s poukazom na § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z.z. za štát koná Ministerstvo spravodlivosti SR.

Ďalším vykonávaným dokazovaním sa súd sústredil na to, či v príčinnej súvislosti s vyššie označeným nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Trnava vznikla navrhovateľom uplatnená majetková škoda a nemajetková ujma, keďže rozhodovanie o náhrade škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je závislé na úvahe o príčinnej súvislosti medzi takýmto postupom a vzniknutou škodou.

Navrhovateľ tvrdil, že majetková škoda tvorí :

- súčet istín - nezaplatených koncesionárskych poplatkov, ktoré boli uvedené v žalobných návrhoch obsiahnutých na DVD nosiči vo výške 19 489,81 €
- súčet poplatkov z omeškania, ktoré by si mohol uplatniť voči dlžníkom -koncecionárom v celkovej hodnote 45 405 297,75 €, ale v dôsledku zmeny legislatívy, ktorá nastala po vrátení DVD nosičov okresným súdom si ich už nemohol uplatniť,
- suma nákladov spojených s uplatnením vyššie označenej istiny vo výške 88 212,96 €

K uplatnenej majetkovej škode, ako takej, súd z výsledkov dokazovania konštatuje, že po skončení nečinnosti Okresného súdu Trnava za jej vznik musí niesť zodpovednosť navrhovateľ, nakoľko napriek opakovaným výzvam súdu mu DVD nosič obsahujúci 1348 návrhov, na základe ktorých si škodu

uplatňuje, nepredložil. Preto absentuje jasná príčinná súvislosť medzi uplatnenou škodu a nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Trnava. Navrhovateľ tak konal v rozpore s § 415 OZ a § 417 ods. 1 OZ, ako správne vo svojej obrane uvádza odporca, navyše podľa názoru súdu svojim následným postupom sám navrhovateľ ignoroval rozsudok ESLP a prípadná škoda mu vzniknutá už bola spôsobená výlučne jeho následnou nečinnosťou spočívajúcou v neposkytnutí súčinnosti okresnému súdu a preto s odkazom na § 441 OZ si túto musí znášať sám.

K uplatnenej škode vo výške istiny súd dodáva, že pri jej určení /ako súčet žalovaných istín/ v celkovej výške 19 489,81 € vychádzal navrhovateľ z domnienky, resp. hypotézy tzv. 100% úspešnosti vo všetkých uplatnených nárokoch na zaplatenie koncesionárskych poplatkov, a to nielen vo vzťahu k rozhodovacej činnosti súdu, ale aj so zohľadnením tzv. 100% úspešnosti pri ich prípadnom vymáhaní. Z úradnej činnosti súdu je v tejto súvislosti známe, že mnoho z podaných návrhov bolo odmietnutých, mnohé návrhy boli zastavené pre späťvzatie, resp. pre nezaplatenie súdnych poplatkov alebo pre neodstrániteľnú prekážku konania, nakoľko označenie odporcov bolo bez diakritiky, niektoré návrhy boli zamietnuté pre nedostatok vecnej legitímácie, či už aktívnej alebo pasívnej. Majetkovú škodu nie je možné založiť na ničím nepodložených domnienkach a hypotézach, preto súd považoval uplatnenú škodu za dôkazne navrhovateľom nepreukázanú. Pri takto definovanej škode nemôže ísť o skutočnú škodu chápanú ako zmenšenie majetku poškodeného a ani o tzv. inú škodu, t.j. ušlý zisk.

K uplatnenej škode spočívajúcej z poplatkov z omeškania, ktoré by si navrhovateľ mohol uplatniť voči dlžníkom v celkovej hodnote 45 405 297,75 € v zmysle zákona č. 212/1995 Z.z., ale v dôsledku zmeny legislatívy si ich už nemohol súdnou cestou uplatniť, súd konštatuje, že zákon č. 96/2006 Z.z., ktorým bol novelizovaný § 9 zákona č. 212/1995 Z.z. o koncesionárskych poplatkoch, a ktorým bol inštitút poplatkov z omeškania nahradený inštitútom zákonných úrokov z omeškania a ktorým bol v § 10b daný tzv. generálny pardon" bol prijatý NR SR dňa 02.02.2006 a účinnosť nadobudol dňom jeho vyhlásenia, teda v období niekoľko mesiacov pred podaním elektronického návrhu na Okresný súd Trnava. Uvedené sa všeobecne týka aj prvých elektronických podaní, ktoré boli okresným súdom doručené v apríli 2006. Preto uplatnená škoda nie je v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom okresného súdu, ale v súvislosti so zmenou legislatívy. V tomto zmysle je teda "Doplnenie argumentácie" k tomuto nároku v písomnom podaní právneho zástupcu navrhovateľa nesprávne.

K sume nákladov spojených s uplatnením istiny, najmä zaplatené trovy advokáta JUDr. Pavelku, v zmysle mandátnej zmluvy súd konštatuje, že žalovaná suma je zjavne neprimeraná k výške uplatnenej istiny. Obsah uzatvorenej mandátnej zmluvy za poskytovanie právnej pomoci zo dňa 20.09.2005, W. U. X.. Q. V. je pre navrhovateľa v značne nevýhodnom rozsahu, keď sa zaviazal uhradiť hromadné a vo svojej podstate identické úkony právnej pomoci bez zohľadnenia hľadiska prípadnej úspešnosti v konaní. Ak navrhovateľ túto sumu advokátovi uhradil, predstavuje to len ním dobrovoľne prijaté podnikateľské riziko. Takto uplatnená škoda je z pohľadu prejednávanej veci nepodložená, bez akéhokoľvek súvisu s nesprávnym úradným postupom okresného súdu. Navyše, trovy spojené s uplatnením istiny v celkovej sume 88 212,96 mohli byť jednotlivo vyčíslené v návrhoch a mali byť predmetom náhrady trov konania, ak by navrhovateľ riadne doručil DVD nosič okresnému súdu, a tomu by bolo umožnené vo veciach konať v zmysle rozsudku ESLP .

Navrhovateľom akcentované tvrdenie o premlčaní uplatnených nárokoch zo dňa 19.10.2006 podaných na DVD nosiči súd považuje za právne nepodložené, keďže ESLP vo svojom rozsudku uviedol, že majú byť vo vzťahu k navrhovateľovi prijaté pod dozorom Komisie ministrov, všeobecné a/alebo, ak je to primerané, individuálne opatrenia v rámci vnútroštátneho právneho poriadku, aby sa ukončilo porušovanie konštatované Súdom a uskutočnili sa všetky vykonateľné nápravy, následkom ktorých je spôsob čo v najskoršiem obnovení situácie existujúcej pred porušením práva. V prípadoch porušenia článku 6 Dohovoru, navrhovateľ by mal byť čo najskôr daný do pozície, aby požiadavky tohto ustanovenia neboli opomínané. Súd vyslovil, že najvhodnejšou formou nápravy v prípadoch ako je tento, keď navrhovateľ nemal právo na prístup k súdu pre neopodstatnené odmietnutie zaregistrovania jeho podaní, by bolo zaregistrovanie originálnych podaní s dátumom, kedy boli doručené navrhovateľom na súd po prvýkrát a ich vybavenie v súlade so všetkými požiadavkami na spravodlivý proces. Súd dodal, že rovnaký prístup bol zvolený ústavným súdom v prípadoch, keď konštatoval porušenie navrhovateľovho práva na prístup k súdu a slovenské súdy tak teraz majú k dispozícii nevyhnutný nástroj na spracovanie podaní uskutočnených elektronickými prostriedkami.

K premlčaniu nárokoch uplatnených elektronickým podaním zo dňa 19.10.2006 tak nemohlo dôjsť, pretože toto podanie malo byť podľa príkazu ESLP zapísané s účinkami ku dňu doručenia pôvodného podania. V tomto smere súd poukazuje na ustanovenie § 135 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého je súd viazaný rozhodnutím Ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis je v rozpore s ústavou, so zákonom alebo s medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná [§ 109 ods. 1 písm. b)]. Súd je

tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnutelný podľa osobitných predpisov, a kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti a o zápise základného imania; 14) súd však nie je viazaný rozhodnutím v blokovom konaní. Je predčasný záver navrhovateľa, že Okresný súd Lučenec by sa necítil byť viazaný rozhodnutím ÚS SR v tom smere, že by prihliadol na prípadné vznesenie námietok premlčania uplatnených nárokov odporcami v konaní.

V tejto súvislosti súd tiež poukazuje na Uznesenie NS SR sp. zn. 6 Cdo 455/2013 vo veci Lawyer Partners, a.s., v ktorom NS SR vyslovil právnu vetu, že "naplnenie príkazu daného ústavným súdom okresnému súdu opätovne sa zaoberať podaním navrhovateľa a vo vzťahu k nemu postupovať podľa príslušných ustanovení O.s.p. sa týkal podania doručeného na DVD nosiči 24. júla 2006, pričom naplnenie tohto príkazu však z povahy veci vyžadovalo, aby navrhovateľ znova predložil okresnému súdu toto pôvodné podanie (keďže pôvodné DVD nosiče jej boli vrátené), čo znamená, že navrhovateľa zaťažovala povinnosť opätovne doručiť okresnému súdu podanie pôvodne doručené". Navrhovateľa však v prejednávanej veci súdu nepreukázali, že tak urobili.

NS SR záverom v označenom rozhodnutí konštatoval, že "nemožnosť predložiť pôvodné dokumenty nespôsobili súdy, ako sa to snažil interpretovať navrhovateľ, pričom Ústavný súd SR ani európsky súd netrvali na tom, aby navrhovateľ priložil k sťažnosti originály dokumentov, resp. DVD nosiče. Naopak, práve vo formulári sťažnosti podávanej na európsky súd sa výslovne uvádza, že sa súdu nemajú predkladať originály dokumentov na účely individuálnej sťažnosti. Ak navrhovateľ napriek tejto inštrukcii predložil originálne DVD nosiče a ich vrátenie nepožiadal, sám spôsobil, že nedokázal predložiť podania pôvodne doručené okresnému súdu v roku 2006".

V kontexte s vyššie uvedeným preto navrhovateľom predložený listinný dôkaz označený ako Znalecký posudok č. 01/2009 súd vyhodnotil ako irelevantný.

Pokiaľ by navrhovateľ postupoval striktnie v súlade s § 415 OZ a následne po odmietnutí elektronických podaní súdom realizoval podania inou formou predpokladanou v ustanovení §42 ods. 1 O.s.p., náklady vzniknuté realizáciou takýchto náhradných podaní by bezpochyby boli v súvislosti s nesprávnym úradným postupom okresného súdu /mzdové náklady pracovníkov vyhotovujúcich náhradné písomné podania, poštovné, administratívne náklady a pod./ Navrhovateľ však takto nepostupoval, naopak bez reálnej potreby DVD nosič obsahujúci podania z 24.07.2006 odovzdal Ústavnému súdu SR a následne Európskemu súdu pre ľudské práva a napriek následnej výzve okresného súdu mu tieto už nepredložil. Navrhovateľ si uplatnil aj nárok na nemajetkovú ujmu vo výške 889 680,- € v zmysle §17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. Túto sumu navrhovateľ určil ako súčin sumy 660,- € za každý jednotlivý právny prípad obsiahnutý na odmietnutom DVD nosiči x 1 348 prípadov. V súvislosti s uplatnenou nemajetkovou ujmu však navrhovateľ neprodukoval žiadny dôkaz preukazujúci oprávnenosť uplatneného nároku. Tento nárok navrhovateľ odôvodnil len veľmi všeobecne tým, že bolo ťažké počúvať vyjadrenia klientov, ktorí im povedali, že ich IT riešenie nie je možné aplikovať v súdnom systéme SR, čo je však bez právnej relevancie. Navrhovateľom tvrdené poškodenie dobrého mena nebolo v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom okresného súdu, ale so samotným vymáhaním postúpených pohľadávok na zaplatenie koncesionárskych poplatkov. Súd má za to, že vzhľadom na zistený vyššie popísaný skutkový a právny stav veci v prejednávanej veci, je konštatovanie porušenia práva dostatočným zadosťučinením pre navrhovateľa a s poukazom na zistenú nečinnosť navrhovateľa spočívajúcu v neposkytnutí súčinnosti okresnému súdu by priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch bolo v rozpore s dobrými mravmi.

Sumarizujúc vyššie uvedené, súd dospel k záveru o nedôvodnosti uplatneného nároku na náhradu tak majetkovej, ako aj nemajetkovej škody, keď súdu po vyhodnotení dôkazov absentovalo preukázanie reálnej majetkovej a nemajetkovej ujmy a príčinnej súvislosti medzi špecifikovaným nesprávnym úradným postupom okresného súdu a uplatnenou škodu, čo bolo dôvodom na zamietnutie žaloby v celom jej rozsahu.

Súd o náhrade trov konania rozhodol v súlade s ustanovením, § 142 ods. 1 O.s.p. v zmysle zásady úspechu účastníka v konaní, avšak úspešný odporca si v konaní náhradu trov konania voči navrhovateľovi, ktorý v konaní úspech nemal, neuplatnil, nakoľko mu trovy konania v súvislosti s prejednávanou vecou nevznikli. Preto súd rozhodol tak, že nepriznáva odporcovi náhradu trov konania.

Poučenie:

proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Bratislava I.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha /205 ods. 1 O.s.p./.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci /§ 205 ods. 2 O.s.p./